

מ"ת 41567/06/20 - מדינת ישראל נגד צוהיב אבו צהיבאן

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 41567-06-20 מדינת ישראל נ' אבו צהיבאן (עציר)

בפני כבוד השופטת דינה כהן

המבקשת

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד הילה כהן-קדוש
מפרקליטות מחוז דרום

נגד

המשיב

צוהיב אבו צהיבאן (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד צבי אבנון

החלטה

1. המבקשת עתרה למעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו בד בבד עם הגשת כתב אישום כנגדו המייחס לו ביצוע עבירות של **חבלה בכוונה מחמירה** - מספר עבירות - לפי סעיף 329(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 **ועבירות נשק (החזקה ונשיאת נשק ותחמושת)**, לפי סעיף 144(א)+ (ב) רישא וסיפא לחוק האמור, שעל פי הטענה בוצעו יחד עם אחר.

תחילה הוגשו כתב אישום ובקשת מעצר עד תום ההליכים כנגד האחר - רמו אבו סהיבאן - תוך ציון כי "טרם נתפס היורה המרכזי והוא עדיין בבריחה" (ת"פ 41313-02-20; מ"ת 41299-02-20). בהחלטה מנומקת מיום 4/3/2020 הורה בית המשפט (כב' השופט נ. אבו טהה) על קבלת תסקיר מעצר בעניינו של האחר ובהחלטה מיום 14/5/2020, הורה בית המשפט על מעצר האחר במתכונת של איזוק אלקטרוני לצד פיקוח אנושי (מ"ת 41299-02-20).

בהמשך, משנתפס המשיב, הוגשו כתב אישום ובקשת מעצר עד תום ההליכים גם בעניינו, ומשפטם של השניים אוחד (החלטת כב' השופט י' עדן - פרוטוקול מיום 7/7/2020 במסגרת ת"פ 41313-02-20).

ובמה דברים אמורים:

2. על פי כתב האישום, ביום 3.2.2020 בשעת אחר צהריים, המתלונן עמד עם שני ילדיו, בני שנתיים וארבע מחוץ לחנות בעיר רהט, ובמקום עמד גם אחיינו של המתלונן כבן שבע. הנאשם והאחר, שבין משפחותיהם למשפחתו של המתלונן קיים סכסוך ממושך, נסעו סמוך לחנות כשהם נושאים ומובילים אקדח טעון שאחז הנאשם בידו. האחר נהג ברכב.

הנאשם והאחר החלו לירות מספר רב של פעמים לכיוון המתלונן וילדיו, וזאת על פי הנטען, בכוונה להטיל בהם נכות, מום או לגרום להם לחבלה חמורה. כתוצאה מהירי, חדר קליע אחד למכנסיו של המתלונן ויצא מהצד האחר ואך בנס לא פגע הקליע בברכו של המתלונן.

קליע אחר, פגע באדנית שהייתה בפתח החנות ורק בנס לא נפגעו ילדיו האחרים של המתלונן והולכת רגל תמימה שעברה במקום.

3. בבקשת המעצר צוין כי מעבר לעילת המסוכנות הקבועה בחוק, קיימת עילה של שיבוש הליכי משפט שכן המשיב היה דרוש לחקירה במשך ארבעה חודשים.

4. בדיון מיום 24.6.2020 (בפני כב' השופט נ. אבו טהה), הסכים ב"כ המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר ולבקשתו, המשיב הופנה לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר מעצר בעניינו.

שירות המבחן, בתסקיר מיום 19.8.2020, ציין כי המשיב, כבן 19, רווק, סיים 11 שנות לימוד. שירות המבחן התרשם שהמשיב הסתגל באופן חלקי למסגרות החיים, נעדר עבר פלילי. שירות המבחן הוסיף כי התרשם מאדם צעיר המצוי בשלבי גיבוש אישיותו ומעמדו בקבוצת הבוגרים וכפי הנראה בעל עמדות המצדדות בפתרון סכסוכים בדרכים מסורתיות. עוד התרשם שירות המבחן, מפער ניכר בדרך בה הציג המשיב את עצמו אל מול החשדות המיוחסים לו וכי הסכסוך נמצא במצב פעיל ומעת לעת נוצרות התלקחויות. שירות המבחן העריך שקיימת רמת סיכון להתנהגות עוברת חוק בתחום האלימות כל עוד הסכסוך פעיל.

שירות המבחן בחן אפשרות של חלופת מעצר במתחם חוה חקלאית בבעלותו של מר יוסף אלרמילי, מכר של משפחת המשיב, באיזור עוטף עזה. נמסר כי החווה היא בשטח של 24 דונם מרושתת במצלמות ומגודרת. הוצע שחלוקת הפיקוח תהיה בין מר יוסף אלרמילי ובין שני ערבים נוספים - מר יאסר אבו צהיביאן (דודו של המשיב מצד האב) ומר יוסף אבו צהיביאן (בן דוד מדרגה שניה של המשיב ונשוי לדודתו של המשיב).

צוין כי שירות המבחן התרשם שהערבים מעוניינים לסייע למשיב בהליך שיקום אך לצד זאת, חלק מהערבים שהוצעו שייכים למשפחה והם "חלק מהסכסוך".

ביחס לסכסוך צוין כי מדובר בסכסוך ממושך שהחל בסכסוך קרקעות והסלים לסכסוך דמים. עוד צוין כי המדובר בסכסוך פעיל בעל פוטנציאל הסלמה שאינו מגיע לפתרון על אף מגעים בין הצדדים וכי בשלב זה קיימת רמת סיכון להתנהלות עוברת חוק ואלימה.

לאור זאת, צוין כי שירות המבחן אינו ממליץ על שחרור המשיב ממעצר.

5. בדיון מיום 26/8/2020 עתר ב"כ המשיב להורות על מעצרו של המשיב בדרך של איזוק אלקטרוני במתחם החווה החקלאית שנבחן על ידי שירות המבחן ובפיקוח של ערבים שהוצעו, לצד הפקדות כספיות גבוהות.

הסנגור הדגיש את טענתו באפליית עניינו של המשיב מעניינו של האחר, שכן העבירות המיוחסות למשיב ולאחר זהות, וכאמור האחר נעצר במתכונת של איזוק אלקטרוני לצד פיקוח אנושי. בנוסף הדגיש הסנגור כי המשיב, כבן 19, נטול עבר פלילי, הגיע לתחנת המשטרה והסגיר את עצמו ולא נעצר ברחוב על ידי המשטרה.

הסנגור התייחס לכך שחלק מהערבים שהוצעו הינם בני משפחתו של המשיב וציין כי גם בעניינו של האחר אושרו ערבים קרובי משפחה.

יוטעם כי לדיון זה התייצבו הערבים שהוצעו - מר יוסף אלרמילי, מר יאסר אבו צהביאן ומר יוסף אבו צהביאן. בדיון שמעתי את הערבים שהביעו נכונות להשגיח על המשיב. לדבריהם, המשיב יציית לדבריהם וכי אם יפר אחד מהתנאים שייקבעו, הם לא יהססו לפנות למשטרה.

6. לאחר שבחנתי את נסיבות עניינו של המשיב (כשלגד עיני ההחלטה בעניינו של האחר שנעצר באיזוק אלקטרוני), טיעוני ב"כ הצדדים, תסקיר שירות המבחן, עיון בחומר הראיות ופסיקת בתי המשפט הרלבנטית, הגעתי לכלל מסקנה, שיש מקום להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו.

הכלל בעבירות נשק הוא של מאסר מאחורי סורג ובריה ואילו שחרור לחלופת מעצר או מעצר בפיקוח אלקטרוני הם החריג (בש"פ 4289/18 **סיאד נ' מדינת ישראל** (17.6.18), פסקה 19 וההפניות שם). זאת, מהטעם שהמסוכנות הנובעת מעבירות נשק היא כזו שככלל לא ניתנת לאיון באמצעות חלופה (בש"פ 4830/18 **דרבאס נ' מדינת ישראל** (30/7/2018), פסקה 22 וההפניות שם).

עיון במכלול הנסיבות ובהחלטה בעניינו של האחר מצביע על שוני מהותי בין ענינים של השניים, כפי שטענה ב"כ המבקשת בפניי.

ראשית, בשים לב למהות המעשים המיוחסים למשיב. המשיב החזיק לכאורה בנשק טעון ואף עשה בו שימוש וירה לעבר המתלון שעמד באור יום מחוץ לחנות בעיר רהט, כשלידו עמדו מספר ילדים קטינים ועוברת אורח שהייתה במקום. המשיב ירה מספר רב של פעמים לעבר המתלון. על פי הודעתו של המתלון מיום 3/2/2020 שעה 18:00 הוא ראה רכב מאט את נסיעתו מול החנות שלו והתחיל לירות לכיוונו וכיוון החנות וממש לידו היה הבן שלו בן שנתיים וילד נוסף כשהכדור עבר ממש סמוך אליו.

עיון בתמונות המצויות בחומר הראיות מלמד כי הירי בוצע באזור מסחרי שבו בתי עסק וחנויות.

בנסיבות אלה הירי שביצע המשיב לכאורה- ירי לעבר המתלון כשבסמוך לו נכחו קטינים ועוברת אורח תמימה שעשויים היו להיפגע- מצביע על פוטנציאל סיכון ישיר גבוה ומן המעגל הראשון, הנשקף מן המשיב. זאת, בשונה מהאחר, שפוטנציאל הסיכון הנשקף ממנו הוא מן המעגל השני (נהג ברכב ולא אחז בנשק או עשה בו שימוש).

שנית, בשים לב למיהות העושה. ב"כ המבקשת ציינה והדבר אף נלמד מחומר הראיות שהוגש לעיוני ומהשתלשלות האירועים כפי שפורט לעיל, כי במשך ארבעה חודשים המשיב היה דרוש לחקירה באופן המגביר את החשש להימלטות מן הדין הגם שהתוצאה אליה הגעתי לא נובעת מעילה זו.

7. בנוסף, המלצת שירות המבחן אינה תומכת בשחרור המשיב או מעצרו בדרך של איזוק אלקטרוני.

אמנם, המלצת שירות המבחן היא המלצה בלבד ובית המשפט אינו מחויב לאמצה. אך

בהקשר זה נקבע כי **"שירות המבחן משמש כ'קצין בית המשפט' ותוצרי עבודתו נועדו לסייע לבית המשפט במלאכתו, ובכלל זה בבחינת חלופות מעצר ולצורך גזר הדין...משקל נכבד יש לתסקיר שירות המבחן והמלצתו, אולם בית המשפט אינו כבול לה. ככלל, במקרים בהם בא שירות המבחן בהמלצה שלילית, ידרשו נימוקים 'כבדי משקל' על מנת לסטות ממנה"** (בש"פ 1961/17 מדינת ישראל נ' ניסנוב (15.3.17), פסקה 17 וההפניות שם).

בעניינו של המשיב, המלצת שירות המבחן הולמת אף את התרשמותי והיא מנומקת היטב ומבוססת. הנני סבורה שאין בכוחם של הערבים, להבטיח את החשש מפני מסוכנותו של המשיב.

התרשמתי שהערב יוסף אלרמילי על אף שהינו אדם נורמטיבי ורציני שהביע נכונות לפקח על המשיב בתחומי החווה שהוא מנהל, לא יוכל לאור רמת הסיכון הגבוהה מן המשיב להבטיח את שלום הציבור מפני מסוכנות המשיב. אף אם אתעלם מכך שמדובר במנהל עסוק, המנהל עובדים ועסק בשטח נרחב שהצעת הפיקוח מצידו היא במסגרת שעות עבודתו.

8. משקלם המצטבר של פוטנציאל הסיכון הגבוה שנשקף מהמשיב נוכח הירי המיוחס לו, כלפי המתלונן, כשהוא מתעלם מנוכחות קטינים ועוברת אורח, בנסיבות שפורטו, התרשמות שירות המבחן והמלצתו, היותו של הסכסוך המשפחתי פעיל, כגורם מגביר סיכון והתנהלות המשיב מוביל למסקנה שלא ניתן לאיין את מסוכנות המשיב אף לא באמצעות מעצר בדרך של איזוק אלקטרוני, לצד פיקוח אנושי והפקדות כספיות משמעותיות כפי שהוצע.

טענת המשיב כי לא ידע שהמשטרה מחפשת אותו תמוהה גם כשמביאים בחשבון כי בחקירתו הרחיק את עצמו מאותו רמי, מי שנהג ברכב בניגוד לתשתית הראיות המלמדת אחרת. מוזר הדבר שהמשיב לא העלה בדעתו שהמשטרה מחפשת אותו שעה שאותו רמי נעצר, ויש להניח כי הדבר היה ידוע למשיב.

הלכה היא כי אישור קרובי משפחה כמפקחים בעבירות נשק מהווה חריג יוצא דופן (בש"פ 4830/18 **דרבאס נ' מדינת ישראל** (30.7.18)). עם זאת, אדגיש כי החלטתי להורות על מעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו נובעת כפי שצוין לעיל בעיקר מהנסיבות הקשורות במשיב ולא דווקא מהקרבה

המשפחתית של חלק מהערבים שהוצעו.

לאור כל האמור, הוריתי על מעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו בדיון שהתקיים לפני זמן קצר.

זכות ערר לבית המשפט העליון בתוך 30 ימים.

ניתנה היום, ז' אלול תש"פ, 27 אוגוסט 2020, בהיעדר הצדדים.